

TREBALLS I PLAERS D'AMOR

Amb Pau Figueres (guitarra)

Foto Marc Javierre Kohan

ÍNDEX

Presentació	2
Fitxa Artística	4
Repertori	5
Contacte	8
Biografies	9

PRESENTACIÓ

“Treballs i plaers d’amor que cerquen la construcció d’una nova consciència”.

Aquestes paraules inspirades en Ramon Llull, són el vincle amb la història, el patrimoni i la identitat d’una cultura fundada en la inspiració poètica i en la llibertat d’esperit.

Treballs i plaers d’amor que cerquen la comunió amb la diversitat, aquí i ara, i projecten l’esperança en el futur.

Aquesta trobada és un convit a compartir una petita cerimònia en el camí que cerca la llum, en un espai que reuneix història, natura i cultura.

Lídia Pujol

L’essència i l’existència

Avui, Lídia Pujol ens ofereix una nova experiència musical i poètica amb un aplec de cançons que tenen com a element comú un format d’expressió infreqüent: si bé fins ara l’havíem coneguda a través de les seves melodies vestides amb robes complexes, harmonies denses, ritmes recurrents i textures barroques de llum i intensitat sonora, ara ens ofereix, des de la seva pluralitat, una música que ens transportarà de la complexitat a l’abstracció i de l’abstracció a l’expressió de la més refinada subtilitat. L’extraordinària flexibilitat de la seva veu, matisada amb harmònics especialment seleccionats per a l’expressió més íntima, ens transporta a un nou univers de cançons en el qual el text en determina l’essència i la música l’existència.

Romà Escalas i Llimona: Músic i museòleg.

Director del grup de música antiga i Creu de Sant Jordi, “Ars Musicae de Barcelona”.

El patrimoni material i immaterial

Els savis de l'Antiguitat van descobrir que les vibracions dels harmònics de la veu podien suscitar efectes subtils dins les regions més ocultes de l'ànima per a provocar el desvetllament de nous nivells de consciència. Avui el cant, en el seu estat original, expressa amb fidelitat la puresa del simbolisme de l'arquitectura del Romànic. Amb aquest desig, posem la veu cantada en relació amb la paraula i iniciem, en ressonància amb aquest entorn històric, aquest convit a la re-unió, a la comunicació amb allò que ens separa.

Les obres d'aquest programa suggereixen un ordre musical i conceptual que brolla dels seus missatges i significats. El fil que el condueix és l'amor en la relació de les seves manifestacions humanes i divines. Els extrems d'aquest fil són un de sol, l'Amor que ens sustenta i la recerca i el desig d'Amor: una mateixa casa d'on sortim i a on, una i una altre vegada, se'ns convida a tornar, i el camí on cal restablir la malmesa confiança amb renovada voluntat. Us convido a descobrir aquest repertori, en allò que li és essencial, el sustenta i l'alça en el vol cap a la relació amb l'alteritat, una guitarra, una veu i la nuesa de la ressonància d'un espai mil·lenari.

FITXA ARTÍSTICA

Lídia Pujol, *veu*.

Pau Figueres, *guitarra*.

Oriol Marimon, *so i llum*.

Lídia Pujol, *guió i direcció*

Foto Laura Rubio

REPERTORI

Pròleg

Poeta i fangador (*Jacint Verdaguer*)

Acte I: Negació d'amor

L'Amèlia (*Popular catalana*)

La dama d'Aragó (La nina i son germà) (*Popular catalana*)

Caterina de Lió (*Popular catalana*)

La mort i la donzella (*Popular catalana*)

Acte II: Treballs i plaers d'amor

Una dona tota sola (*popular de Mallorca*)

A vós, Dona Verge Santa Maria. (*Ramon Llull c.1232/35-1315*)

Ningú no em responia la pregunta. (*Josep Riera*)

Les llàgrimes del moliner (*Popular yiddish*)

Avrix mi galanica (*Popular serfardita*)

Acte III: Perseverança

Sogna fiore mio (*Popular napolitana*)

Mariam matrem (*Instrumental. Llibre Vermell de Montserrat s. XIV*)

Quan ay lo mon consirat. (*Anònim, cançó de Trobador, segle XII*)

Quand vei la lausetta mover (*Bernard de Ventadorn, s. XII. Cançó de Trobador*)

Veni creator Spiritus. (*Cant gregorià, Ràbano Mauro, segle IX*) *(enregistrament)

Si ara algú em demanés: vens? (*Fragment. Josep Riera*)

L'estimada (*Càntic dels Càntics, s. V-IV aC.*)

Polorum regina (*Llibre Vermell de Montserrat, segle XIV*)

Epíleg

País Petit (*Lluís Llach*)

Comentaris

Pròleg

Poeta i fangador, de Jacint Verdaguer. Un dia de la història de l'home que amb la feina ben neta tria la direcció al misteri del que n'és part. La terra, l'esforç i el límit són indestriables de l'amor i la poesia que cerca les paraules, sempre insuficients, per parlar d'allò que dona sentit a la vida.

Acte primer. Negació d'Amor.

Però lliure també és l'home que pot traïr, -per "la mia mare" sóc traïda, canta l'**Amèlia**. -Pel meu germà, plora la **Nina**. I apallissada pel marit, la **Caterina** per la sogra n'és traïda. "Tot el d'aquest món a la mort a de deixar-se" sentència el diàleg entre **La mort i la donzella**, final d'aquest primer acte.

Acte segon. Treballs i plaers d'Amor.

Una dona tota sola proclama la força de la unió del poble. Ramon Llull s'encomana a la **Verge Santa Maria** pel diàleg entre cultures i religions. Josep Riera es pregunta **perquè no es pot viure d'això** i la dignitat de les **llàgrimes del moliner**, són la resposta: la ferma voluntat de no deixar-nos vèncer. Llàgrimes que, de ben segur, nodreixen el cant de l'amant que cerca l'estimada en la cançó sefardita **Avrix mi galanica**.

Acte tercer: Perseverança.

El desig de somiar tot allò que fa viva la nostre vida, esclata lluminós en la cançó de bressol napolitana **Sogna fiore mio**.

Quant ay lo mon consirat reflexiona una i una altre vegada la gravetat del pes que duem, el pes del món que ens alça i ens eleva amb l'Amor i la necessària lluita contra el que ens separa. Com s'alça l'alosa de joia contra el raig de sol a **Quand vei la lauzeta mover**. Confiada i embadalida s'entrega i es deixa caure per la dolçor que l'envaeix el cor, com ho fa el poeta d'Oristà: ben cenyit i calçat, per si tot d'una algú el convida a marxar. I sí, la Coloma del **Càntic dels càntics**, una i una altre vegada així ho fa. Vols venir?

Finalment, brilla l'Estel del matí, la Reina dels Cels, **Polorum Regina**, símbol de la tria en llibertat a la cruïlla del camí, ella ens guia cap aquesta renovació.

Epíleg

Renovació que sempre haurem de conrear dins nostre i, malgrat tot, en el nostre propi i íntim **País Petit**, des d'on podrem oferir el fruit dels treballs d'Amor al nostre veí.

CONTACTE

Per a més informació, dubte o aclariment, poseu-vos en contacte amb:

Laura Rubio

666 250 082

premsa@lacerimoniadelallum.com

www.lidiapujol.com

www.lacerimoniadelallum.com

www.lidiapujol.com/referenciasdamorilibertat

www.youtube.com/lidiapujol

www.facebook.com/lidiapujol

Twitter @LaCerimonia

BIOGRAFIES

Lídia Pujol, *veu*.

Foto Juan Miguel Morales

Cantant i intèrpret. Després d'anys d'experiència en la música tradicional jiddisch, medieval i popular, irromp en l'escena musical catalana amb la formació Lídia Pujol i Sílvia Comes, amb la qual grava dos discos musicant poetes com Whitman, Cernuda, Ginsberg, Lorca o Prevert entre d'altres. Després de la dissolució del duo, presenta el seu primer disc en solitari, *Iaie* (2003), amb el que profunditza en la recerca de l'emoció amb la veu més enllà del límit de la paraula, en un disc cantat en quatre llengües diferents i una de la seva pròpia invenció i posteriorment *Els amants de Lilith* (2007), amb el que realitza un treball de camp en els territoris de parla catalana i dins de la seva música popular fa una selecció

de peces que parlen, de l'abús de poder. Rep per aquest treball nombrosos premis. Les seves col·laboracions amb artistes com Mayte Martín, Dulce Pontes, Idir, Jackson Browne, Kepa Junkera, Brian Dunning (Nightnoise), Miguel Poveda entre d'altres, l'han acostat a tots els vessants de la World Music.

Ha compartit escenari i realitzat espectacles monogràfics sobre l'obra d'Allen Ginsberg i Josep Palau i Fabra, la de Maria Mercè Marçal i Jacques Prevert. Sobre les cançons i la poesia dels Trobadors *Lais d'amor*. Amb el grup de música antiga Ariodant, sobre la música en la obra de Shakespeare. I formant el grup *Terregada, cinc veus i un repertori sagnant* amb Miquel Gil i Psalite, sobre el cançoner tradicional català.

Com a actriu ha participat, entre d'altres, en *Morir* de Sergi Belbel, *L'òpera dels tres rals* de Bertolt Brecht, sota la direcció de Calixto Bieito. Com a directora ha creat i interpretat, entre d'altres, els espectacles *El Boulevard del crim* presentat al Festival Grec de Barcelona, i juntament amb Lluís Llach i Albert Pla ha participat en l'espectacle *Llits* de Lluís Danès al Teatre Nacional de Catalunya.

Recentment ha creat i dirigit *La Cerimònia de la Llum*, interpretada en monestirs i catedrals d'arreu de Catalunya, on s'hi retroben les cançons de la tradició escrita, recollides en el Llibre Vermell de Montserrat, amb el repertori tradicional oral, les cançons bressol de tota la Mediterrània. El missatge dels seus valors abasta des de la convivència entre cultures i pobles fins a la necessitat d'una lectura actual de símbols religiosos i culturals. L'estiu de 2012, a la Sala Muntaner, les "*Converses singulars amb Lídia Pujol*" l'han portat a conversar amb una sèrie de personatges com Teresa Forcades i Mayte Martín, entre d'altres, en un encontre en el que la música i la paraula són les protagonistes.

La versatilitat de Lídia Pujol queda palesa en els seus espectacles en viu i en les seves gravacions, on construeix una identitat pròpia, de marcat caràcter català a partir de la música tradicional jiddisch, cèltica, medieval, sefardita i flamenca, i on la teatralitat, la interpretació i el compromís amb el missatge, són elements indissociables de la seva proposta musical.

Pau Figueres, *guitarra*.

És un guitarrista versàtil. La seva curiositat el porta a conèixer amb gèneres tan diferents com el pop, el rock, el jazz, el clàssic, i el flamenc i altres músiques tradicionals del món, per les quals sent un gran respecte i admiració. Ha col·laborat amb músics tan diversos com els propis estils: Dani Espasa, Eduard Iniesta, Aleix Tobias, Lídia Pujol, Manel Valdivieso, Murtra Ensemble, Marcel Casellas, Alfonso Vilallonga, La Carrau, Feliu Gasull, Feliu Ventura, Jimmy Malla... Als 16 anys va participar al segon disc de la cantant Lídia Pujol, i des de llavors ha mantingut amb regularitat la seva activitat com a músic de directe i ocasionalment d'estudi. Ha estudiat guitarra clàssica a l'Escola Superior de Música de Catalunya amb Zoran Dukic, ha rebut lliçons de guitarra jazz de Dani Pérez i ha cursat dos cursos de guitarra flamenca amb els germans Cañizares. Preveu que la seva formació segueixi en curs durant molt de temps.

